

»Ha karlarne tagit något från eder?»

»Nej, icke ännu.»

»Upp då på kärran med er båda två! Tag tömmarna!»

Befallningen utfördes med mycken ifver, och så tog Munter hästen vid betslet och förde honom framåt. Karlarne läto dem passera, och så sade Munter till pojken, hvilken nu visade sig modigare: »Gif nu rum för husbonden; ni skola snart hafva honom hos eder. Kom, Piggen!»

De gingo fram till den döde och upplyfte honom varsam. »Kan du finna något tecken till lif, Piggen, du som förstår dig på sådant?» Efter att ha lyssnat och trefvat på den slagnes hufvud förklarade Piggen, att »skallen vore så krossad, att något lif ej kunde finnas kvar i den kroppen.»

»Tag uti då!» sade Munter, och så buro de den döde till kärran och lade honom därpå. »Kör i frid!» sade han till krämarens tjänare. De voro ej heller sena att aflägsna sig.

23. Nybyggarna vid Bocksjön

Munter gick nu tillbaka till stället där Vargen ännu låg.

»Nu borde jag egentligen,» sade han till denne, »jaga kulan ur din egen bössa genom din fördömda skalle, men jag och mina kamrater vilja ej döma dig; det må dina egna vänner göra.»

Härmed fattade han Vargens bössa och aflossade skottet, tog sedan en kula och nedstötte den till bottnen i bösspipan, där den stadigt fastnade. »Se så, nu är den oskadlig tills vidare! Så lömsk som du är, skulle du med en brukbar bössa helt säkert förföljt oss. Nu kan du återtaga den, men akta dig, om vi träffas en gång till! Guds frid, kamrater! Gör med Vargen hvad I viljen. — Kom!» sade han till de sina och gick raskt vägen framåt. Vid